

[Bertel Dahlgaard.]

altså hvad enten man vælger at nedrive bygningen og opføre den et andet sted eller at rulle bygningen eller at lade bygningen blive stående. Der er naturligvis en forskel for kommunen i udgifterne, men efter at vi har fået sikkerhed for, at vi kan få vejfundsstøtte dertil, bliver forskellen ikke så stor.“

Jeg tror, ærede medlemmer vil give mig ret i, at der derfra ikke er langt til at ræsonnere: hvis man ikke havde kunnet få tilskud til nedrivning af Østifternes bygning, ville man mon så have handlet på samme måde? Jeg tror det ikke. Den fejl, som det forekommer mig ærede medlemmer begår her i dag, navnlig den socialdemokratiske ordfører, er den, at man på nuværende tidspunkt fremstiller det, som om den eneste forsvarlige løsning er en nedrivning af Østifternes bygning, til trods for at der under sagens behandling har været peget på en række løsninger, som opgives — også rulningen — med den argumentation, at det koster ikke mere at nedrive bygningen. Det forekommer mig i øvrigt, at ærede medlemmer, ikke mindst det ærede medlem hr. Poul Claussen, sammenligner, hvad dette her koster, med, hvor mange penge man giver ud på en række andre områder. Den slags argumenter giver jeg ikke meget for. Det er noget, jeg meget ofte er ude for, at man, når man skal forsvare en dårlig sag, siger: se, hvor mange penge der gives ud på andre områder, så kan vi også gøre det her. Det er noget af det farligste inden for det offentlige økonomiske liv.

Til det ærede medlem hr. Rager skal jeg blot gøre en bemærkning, for at der ikke skal fremkomme nogen misforståelse. Det ærede medlem talte vist i mange henseender meget rigtigt og fremsatte jo generelle udtalelser om statens stilling over for Københavns kommune i økonomisk henseende. Jeg vil gerne understrege, at jeg har ikke i den henseende på noget punkt — og heller ikke tidligere — stillet Københavns kommune i gabestokken. Det, det drejer sig om her, er anvendelsen af de statsmidler, der her er tale om, hvorvidt de skal anvendes på en måde, der medfører et samfundsmæssigt stort spild, eller de skal anvendes på en samfundsmæssigt forsvarlig måde.

Jeg glemte før en bemærkning til det ærede medlem hr. Heising. Det ærede medlem fremhævede en hel række udtalelser, der er fremsat i pressen, og det fremgik af disse citater, at det drejer sig om en reportage; men jeg synes næsten alligevel, at det argument, som det ærede medlem hr. Poul Claussen fremsatte angående, hvad der var sagt i pressen, var stærkere, idet det ærede medlem har fundet en udtalelse i Politiken, der har stået der for 26 år siden.

Så har jeg blot en bemærkning til det ærede medlem hr. Poul Sørensen. Jeg havde indtryk af, at det ærede medlem et øjeblik tænkte sig, at det kunne måske være meget rart at forlægge diskussionen til Skive, til Skive banegård, idet han spurgte, hvad var der ikke kostet på Skive banegård?

Den oprindelige bevilling hertil, vedtaget af folketinget, var vist på 11 mill. kr., og det var i sandhed meget. Det drejer sig om en gammel sag, idet der i mere end en menneskealder havde været spørgsmål om at flytte Skive banegård. Denne banegård er jo ikke en gennemkørselsbanegård; når man kommer til Skive og skal videre til Struer, skal man køre helt ind til banegården og derefter bakke tilbage og på tilsvarende måde den modsatte vej. Det drejer sig om noget, som har været utåleligt på grund af de to jernbaneoverskæringer, der går midt gennem byen, og hvor al rangering foregår, men det er en sag for sig. Jeg kunne dog måske have grund til at sige til det ærede medlem, at gennemførelsen af denne plan på det pågældende tidspunkt har vi inden for det radikale venstre i Skive været imod. Dengang denne sag forelå til afgørelse, stillede den radikale gruppe i Skive byråd forslag til beslutning om, at det

„af hensyn til de store erhvervsinteresser, der knytter sig til fremskaffelse af mere plads ved havnen, foreslås, at første etape af havneudvidelsen søges gennemført hurtigst muligt, selv om banegårdsflytningen derved må udskydes en kortere tid.“

Forholdet er det, at man stod over for et valg, idet ministeriet spurgte: vil man gennemføre en udvidelse af Skive havn, eller vil man gennemføre en flytning af banegården? Det radikale venstre havde den anskuelse, at man måtte sætte de erhvervsmæssige økonomiske forhold i for-